

**Rákbetegek
Országos
Szervezete**
Alapítás éve: 1990

RÁKBETEGEK ORSZÁGOS SZERVEZETE

1122 Budapest, Ráth György u. 7-9.
Tel: 426-6672; E-mail cím: rakszov@rakszovetseg.hu
Levél cím: 1023 Bp. Török u. 7. 1. emelet

Rákbetegek Országos Szervezete
Karcagi Klubja

Tisztelt Klubvezető!
Tisztelt klubtagok!
Kedves Megjelentek!

Szeretettel köszöntöm Önöket a Rákbetegek Országos Szervezete és a magam nevében. Egy különleges alkalomra gyűltek ismét össze a „Méltóság Mezeje” találkozójára, hogy hitet tegyenek **az élet, a remény és az emberi méltóság mellett.**

Néhány nappal ezelőtt emlékeztünk meg a kereszténység egyik legnagyobb ünnepéről, Húsvétről, a Feltámadás ünnepéről. Ez az időszak a remény ideje. Valami új történik, valami, ami áthatol életünk változó hangulatain és ott szólít, meg bennünket ahol éppen vagyunk.

Sokan úgy tekintenek erre az ünnepre, mint egyfajta „népünnepeyre”, ahol a „borúra, derű érkezik”, azaz a Nagypénteket így követi a Feltámadás hajnala. Amire azonban emlékeztünk ilyenkor valami egészen más. Akik átéltek az életükben igazán mély válságokat, egy súlyos betegséggel való szembenézést azt gondolom, értik mire gondolok. A „diagnózisra, mint borúra” érkező „gyógyulás, mint derű” nem így zajlik az ember életében. Sokkal többről van itt szó, sokkal mélyebbről, és igazán emberi szavakba nehezen önthető megtapasztalásról.

Azt olvastam, hogy a húsvét azt jelenti, hogy átkelés, a halál küszöbén való átlépés. A húsvét ebben az értelemben jelenti a kivezetést. A zsidó nép számára az ószövetség idején kivezetést a tejjel és mézzel folyó országba. Az egyiptomi rabszolgaság és az új föld szabadsága között azonban egy hatalmas sivatag van, a Sinai puszta, és ezen a pusztán át kellett kelniük mielőtt beléptek volna az Ígéret Földjére. Nem lehetett sem kikerülni, sem átugrani, sem megrövidíteni. Nem lehet kikerülni vagy kisebbé tenni a pusztát, amely nem más ebben az értelemben, mint az igazi élet küszöbe.

A „puszta”, amely ott húzódik a diagnózis megismerése és aközött, hogy ma itt állnak és emlékeznek. Egyrészt személyes „átkelésükre”, másrészt azokra, akiket elveszítettek, vagy akik am néznek szembe a daganatos megbetegedés testet, lelket, szellemet megterhelő pusztaságára.

Kérem, engedjék meg, hogy az Önök bátor kiállásával kapcsolatban szintén a Húsvét gondolatára térjek vissza. Milyen különös, hogy a feltámadás után Jézus sebei megmaradtak.

Arra hívta egyik tanítványát, Tamást az evangéliumi beszámoló szerint, hogy érintse meg a sebeit.

Nem így van sokszor ez a mi életünkben is? Évek, évtizedek telhetnek el, de lehetnek olyan sebek a lelkünkben, amelyek nem gyógyultak meg. Talán éppen egy olyan betegséggel való szembenézés lelki terhe, amely az életünket fenyegette, Ezek a sebek talán ott vannak még ma is, de már tudunk róluk beszélni, „megérinthetik mások” és épülhetnek általa... ezek a sebek már gyógyítanak is. Azokat a sorstársakat, akik ma néznek szembe ezzel a betegséggel vagy éppen azokat a hozzátartozókat, akik ma szeretteikre gondolnak.

Egy idézettel szeretnék Önöknek sok erőt kívánni a további szolgálatukhoz és kiállításukhoz: „Megtanulni könnyezni, megtanulni virrasztani, megtanulni várni a hajnalt. Talán ezektől vagyunk emberek.”

Munkájukhoz további jó erőt és kitartást kívánok az elnökség nevében is!

Budapest, 2023. Április 11.

Dr. Szabó János
elnök
